

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 06.12.1977, sp. zn. 2 Tz 23/77, ECLI:CZ:NS:1977:2.TZ.23.1977.1

Číslo: 53/1978

Právní věta: Jako přiměřené omezení směřující k tomu, aby podmíněně odsouzený vedl řádný život pracujícího člověka (§ 59 odst. 2 tr. zák.), nelze uložit, aby podmíněně odsouzený ve zkušební době úspěšně absolvoval závodní školu práce.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 06.12.1977

Spisová značka: 2 Tz 23/77

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Trest odnětí svobody podmíněný

Předpisy: 140/1961 Sb. § 23 odst. 1
§ 59 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 53/1978 sb. rozh.

Jako přiměřené omezení směřující k tomu, aby podmíněně odsouzený vedl řádný život pracujícího člověka (§ 59 odst. 2 tr. zák.), nelze uložit, aby podmíněně odsouzený ve zkušební době úspěšně absolvoval závodní školu práce.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 6. prosince 1977 sp. zn. [2 Tz 23/77](#).)

Nejvyšší soud ČSR shledal, že rozsudkem okresního soudu ve Strakoněch ze dne 22. 4. 1977 sp. zn. 3 T 102/77 byl porušen zákon též v ustanovení § 59 odst. 2 tr. zák.; tímto rozsudkem byli obvinění F. H. a H. H. uznáni vinnými trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák. a odsouzeni podle § 132 odst. 1 tr. zák. každý k trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jehož výkon byl oběma podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1, 2 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu dvou a půl roku pod podmínkou, že se oba přihlásí v roce 1977 do závodní školy práce pořádané LSD Jednota Volyně, budou ji navštěvovat a úspěšně dokončí, a tímto rozsudkem byli odsouzeni podle § 53 odst. 1 tr. zák. k dalšímu peněžitému trestu každý v částce 1500 Kčs a pro případ, že by výkon tohoto trestu mohl být zmařen, byl každému stanoven podle § 54 odst. 3 tr. zák. náhradní trest odnětí svobody v trvání čtyř týdnů, zatímco poškozená

organizace LSD Jednota Volyně, okr. Strakonice, byla odkázána podle § 229 odst. 2 tr. ř. se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Z odůvodnění:

Okresní soud v rozporu s ustanovením § 23 odst. 1 tr. zák. i v rozporu s ustanovením § 59 odst. 2 tr. zák. uložil obviněným nepřiměřené omezení, které nelze ani považovat za omezení ve smyslu posledně citovaného zákonného ustanovení, uváží-li se, že na obviněných je okresním soudem vyžadováno, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení úspěšně absolvovali závodní školu práce. Omezení, která může soud podmíněně odsouzenému podle § 59 odst. 2 tr. zák. uložit, mají vést především k tomu, aby vedl řádný život pracujícího člověka, a mohou proto směřovat jen k tomu, aby se zbavil nežádoucích návyků, které byly překážkou ve vedení řádného života pracujícího člověka, popřípadě aby je omezil anebo aby stanovené pozitivní konání, vztahující se však k spáchanému trestnému činu, bylo nutnou součástí takového řádného života. Za takové omezení nelze proto považovat povinnost úspěšně absolvovat závodní školu práce. Je proto omezení uložené obviněným okresním soudem v rámci podmíněného odsouzení nepřiměřené vzhledem k účelu trestu.